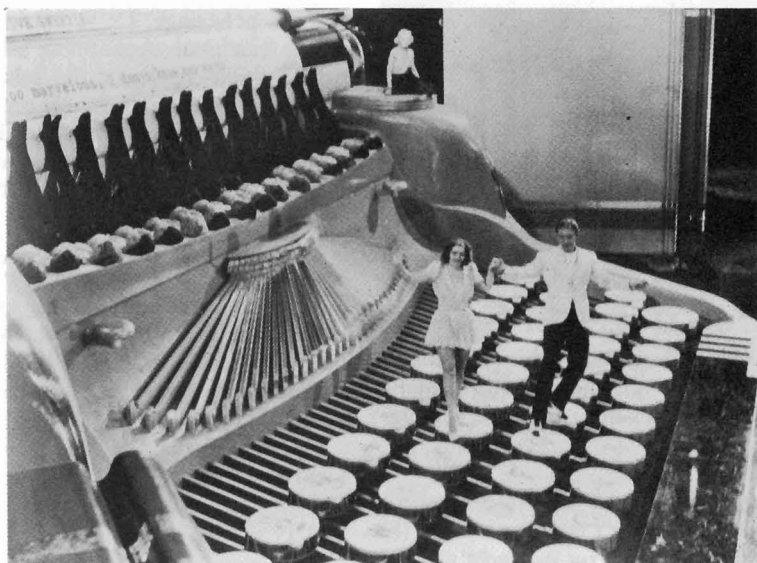

READY, WILLING AND ABLE, R. Enright, USA, 1937

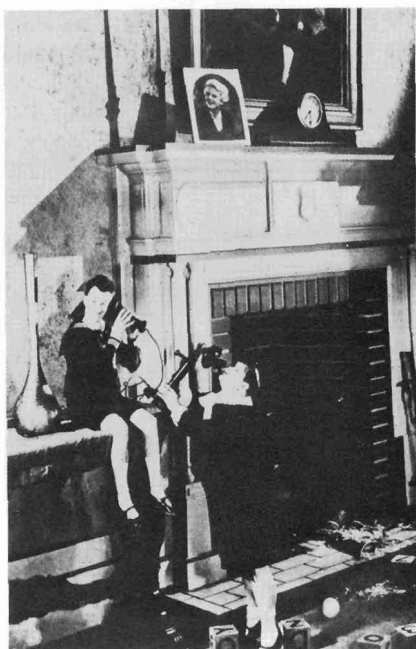
Voorwerpen

Stan Laurel

Proporties

De voorwerpen geven de maat aan in de ruimte: het vergroten van de voorwerpen leidt tot komiese of angstige effecten, zoals in *BRATS* (J. Parrott, USA, 1930, met Laurel en Hardy) of in *THE INCREDIBLE SHRINKING MAN* (J. Arnold, USA, 1957).

BRATS, J. Parrott, USA, 1930

De voorwerpen groeien of de personages worden kleiner. Het poppenhuisje is niet ver, en vanzelfsprekend ook de fantastiese literatuur, *Alice in Wonderland* en *Gullivers' Travels*. In tekenfilms – en stripverhalen – komt het vaak voor, maar het groter worden van de voorwerpen komt pas ten volle tot uiting in concrete dekors met levende personages. Het fotografiese, het analogiese van het fotografiese beeld, geeft werkelijk een fantastiese dimensie aan het gebeuren.

THE INCREDIBLE SHRINKING WOMAN,
J. Schumacher, USA, 1981

Naast de maat geeft de vermenigvuldiging van de voorwerpen, de kwantitatieve groei, een gelijksoortig effect van bevreemdende vervreemding. Alle komiese films van Frank Tashlin bevatten dergelijke scènes, waar de vermenigvuldiging van de voorwerpen (steekkaarten in *THE MAN FROM THE DINER'S CLUB*, USA, 1963; blikjes in een supermarkt in *THE DISORDERLY ORDERLY*, USA, 1964) tot burleske en apokalyptiese beelden van de konsumptiemaatschappij uitgroeit.

THE MAN FROM THE DINER'S CLUB, F. Tashlin,
USA, 1963

THE DISORDERLY ORDERLY, F. Tashlin, USA,
1964

Toilettafel

WRITTEN ON THE WIND, D. Sirk, USA, 1956

In Amerikaanse films een variant op de badkamer, doch komt vaker voor dan deze laatste. Vermoedelijk omdat de plaats meer decent is en tevens meer 'kontakten' met andere personages mogelijk maakt (de toilettafel is een minder geïsoleerde plek dan de badkamer, wastafel enzovoort). Bovendien is de kaptafel niet zoals de badkamer 'bi-seksueel', maar uitgesproken vrouwelijk. Meer dan een meubelstuk of voorwerp is zij een 'feminiene plek'.

MEET ME IN SAINT LOUIS, V. Minelli, USA, 1944

Het schminken is een semi-intieme aan gelegenheid (het vrouwelijke personage maakt zich op, bouwt iets op, 'schoonheid'; in het frans: on s'y refait une beauté, wat zoveel betekent als: daar

waar men de schoonheid weer helpt opbouwen). De plek en de handeling zijn geschikt voor het uitwisselen van beken tenissen onder vrouwen. Soms ook tussen een vrouw en een man, maar dan doet de spiegel dienst als mediator: van de vrouwelijke plek voor de spiegel, via de weerspiegeling, naar de mannelijke partner in de spiegel.

YOU CAN'T TAKE IT WITH YOU, F. Capra, USA, 1938

Intieme plek: het is voor de toilettafel dat de opa in *YOU CAN'T TAKE IT WITH YOU*, (F. Capra, USA, 1938) voor zijn kleindochter zijn liefde voor zijn overleden vrouw oproept; het is ook daar dat de kleindochter aan haar opa bekend dat ze verliefd is. Karakteristiek is dat in dezelfde film de ouders van de jonge man aan de toilettafel over de toekomst van hun zoon discussiëren. Kenmerkend voor het oudere echtpaar: de echtgenoot kan zonder meer in de vrouwelijke sfeer binnendringen, hij maakt er enigszins deel van uit.

Het is de plek waar de huisvrouw rust vindt, tenzij haar kinderen haar vrouwelijke rol niet respecteren, zoals in *PLEASE, DON'T EAT THE DAISIES* (C. Walters, USA, 1960).

PLEASE, DON'T EAT THE DAISIES, C. Walters,
USA, 1960

De toilet- of kaptafels in artiestenloges zijn niet geseksueerd. Ze zijn in eerste instantie verbonden met het werk: schminken is een onderdeel van het artistieke werk dat geleverd zal gaan worden op de Bühne of op de set. Een paar foto's, tussen de lijst van de spiegel geschoven, brengen wat intimiteit (familie, verloofde) in de werksfeer (of zijn een narcistische reflectie: foto's van eigen optredens, grote successen uit de eigen carrière enzovoort). Naast de foto's kan er nog een boeket zijn van een bewonderaar(ster), een fetisch... Een verlangen naar (echte of valse) geborgenheid te midden van een sfeer van arbeid, het schminken is nooit een glamour-achtige aangelegenheid. En vaak wordt de spiegel dan ook gebruikt als ontluistering (Judy Garland in tranen, in haar grote hysterische scène in *A STAR IS BORN*, G. Cukor, USA, 1954). In de spiegel worden 'intriges' weerspiegeld of kleine drama's: het weggaan van de geliefde, scheldpartij met een rivale enzovoort. In de spiegel worden de gebeurtenissen in de loge als het ware gefocaliseerd.

DINNER AT EIGHT, G. Cukor, USA, 1933